

ZIJEV

Bosut se sve više usahnjuje, nešto od sunčane pripeke, a nešto ga i zemlja popije. Rašak, drezga i lokvanj sasvim dominiraju, jer prekoravaju cio Bosut. Voda sve tamnija, sve toplija, kisika sve manje. Mehanički pristup kisika u vodu skoro je nemoguć, jer je površina prekrivena vodenom florom. Asimilacija vodenog bilja ništa ne popravlja sadržaj kisika, jer se u Bosutu rastvaraju organske tvari koje ga kemijski vežu i troše. Ujedno se stvaraju prevelike količine ugljične kiseline (H_2CO_3) koja vodi daje bljutav kiselkasti okus, pa već i od toga riba ugiba.

U prvim popodnevnim satima već je isplivala sitna riba, isturila usta van vode, halapljivo uzima zrak i zijeva. Večerom, preko noći i rano u jutro, zijeva i krupna riba. Dolazi u kraj, uz obalu, a tu je i voda hladnija uslijed bržeg ohlađivanja kopna. Sva je riba obolila — zijeva. Šaran još ne zijeva, ali i on je već u kraju.

Puko glas po selu: »Počeo je zijev!«
— »U kom kraju pitaju privlačani?«
— »Od Dvoranaca do Đukine građe«.

Sutradan u jutro oko pedeset privlačana, sa isto toliko bodvi, među njima i nekoliko onakovih »koji se smatraju za nešto zaslužni«, s puškama dolaze na Bosut. Po desetak šarana, toliko štuka, pa i po neki som postaju žrtve jednog privlačanina. Prvi uspjeh proćuo se selom, slijedećeg dana na Bosutu još više »ribara«. Zijev se svaki dan širi nizvodno. Petog dana zijeva, pala je obilna kiša sa tučom. Od toga je voda nešto nabujavala, zasitila se nekim rudnim solima, a i kisikom. Riba je ozdravila i zijev je prestao . . . Da, ali za nekoliko dana, uslijed velike pripeke, voda je ponovno potamnila i usahnula. Počelo je

već i močenje konoplje, od koje voda poprima boju čokolade. Preostali dio kisika utrošio se u fermentaciju konoplje, i zijev zapoćima po drugi puta. Ribi nema spasa. Opet privlačani nabadaju ribu na bodve. Sitna redom ugiba. Bosut pobijelio od ribljih leševa, ne nalićeće više ni orao-ribić, i on se zasitio . . .

Franić R.

POZDRAV RIJECI

I svratim na rijeku. Jutro se nad njome rascvalo ko ruža — i blistavom rukom rub sunčani diže. Vrbe lišćem zvone.

Uz obalu tihu val lagan se njiše,
polagano pljusne i u pjenu usne . . .
Trepere jasike . . . Rijeka snažno diše.

Savo, rijeko moja daha mirisnog,
godina već sedam vidio te nisam,
niti pjesmu slušo šumnog vala tvog.

A nekad sam, sretan, grlio tvoj dan
i proljeća mnoga propjevao s tobom,
sunčane obale obišao sâm!

Al i tvojom vodom minulog su rata
čovječji lješevi plovili u dalj —
zibala si mrtvog i mojega brata.

Danas bistra tečeš, nosiš pjesmu ptica;
Savo, zipko ribâ, sestro ribareva —
izmedj' sviju rijeka moja ljepotica!

Ferdo Bačić

(Nagrađena pjesma br. 6
iz poeme »Izlet u zavičaj«)

%

—
+ 13.2
+ 13.5
— 47.0
+ 73.7
— 3.2
+ 102.0
+ 11.8
—
+ 6.9
+ 81.4
+ 53.7
+ 131.4

na 29.3 kg),
g. 10.4 kg),
ška 26.9 kg,
i 13.2 kg.

ošak ribe po
za Kolumbiju,
0.6 kg), Peru
rvaj (2.0 kg),
gipat, Austra-
4 kg), Italiju,
, Argentinu,
d 4 do 6 kg).

Sabioncello.